

ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ο ΓΑΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΛΑΟΥΣ

Οι τερατώδεις γάμοι των Περσών, των Ίνκας κτλ. Ο γάμος στην Ελλάδα. Η κοινωνική θέσις της αρχαίας Ελλάδος. Τι γράφει ο Δημοσθένης. Οι γάμοι στη Ρώμη και στο Βυζάντιο. Η έννοια του Ιουστινιανού και της Θεοδώρας. Πώς ιδρύθηκε η Μασσαλία. Ο γάμος του Πρώ του και της Γυπτίδος. Τέ διαζύγιο στην Αμερική, κτλ.

...ΟΛΑ όσα λέγουν οι εθνομιογράφοι, συμβαίνει κάπου-κάπου να γίνονται και σήμερα γάμοι όμοια έρωτα ! Και έπειδή η αγάπη είναι συνήθως τυφλή, οι νεοπαντάρη δεν μπορούν ν' αντιληφθούν άμείως ό ένας τά ελαττώματα του άλλου. Ωστόσο, όσο περνάει ο καιρός, όσο ξεθυμαίνει ό έρωτας, τά μάτια καθαρίζουν από την...άμυγλη της αγάπης και αρχίζουν να βλέπουν και να προσέχουν λεπτομέρειες, στις όποιες δεν είχαν δώσει άκόμα σημασία. Τις περισσότερες φορές ή άπουκαλίχη αυτή έχει θλιβερά άποτέλεσματα... Αρχίζονται άμείως μετάξυ του άνδρα και ή σκεπή και ή γυνίαις, που καταλήγουν στο διαζύγιο και στην...άτελειθέσση των δεσμοτών, ό όποιο όμως, λησμονώντας άμείως τά παλιά διάβηματα,

...πό τους έδομοι ό πρώτοι γάμοι, τρέχουν ός έπι τό πλείστον να γνωρίσουν άλλα δεσμά !...

...Άς δοίμε τώρα τί αντίληψεις είχαν άλλοτε, στά παλιά τά χρόνια, για τό γάμο.

...Οι αρχαίοι Πέρσαι συνήθιζαν να παντρεύονται τις μητέρες τους, τις κόρες τους κι αυτές άκόμα τις έγγονές τους !... Τό...καλό παράδειγμα τό έδιναν πρώτοι οι μάγοι. Και τό άρσενικό παιδί, που θα γεννιόταν από τό γάμο ενός παλιχηρα...κι την μητέρα του, τό είχαν όλο σε μεγάλη έκτίμησι και ίσχυλη, έπειδή πίστευαν πως ήταν κάποιος με ύπερφυσικές ιδιότητες !

...Τό ίδιο έκαναν και οι Φοίνιες, οι Μήδειαι και οι Πάρθοι. Οι τελευταίοι μάλιστα τιμούσαν τους τερατώδεις αυτούς γάμους, απαράλλεξτός και οι Περιοβιανοί, πριν από την έγκαθίδρυση της βασιλείας των Ίνκας.

...Οι Πτολεμαίοι Λαγυδία παντρεύονταν τις αδελφές τους, για νά μη τις πάρον έξω άνδρες και έγκλησιή ή οικογένειά τους. Στά παλιά τά χρόνια οι Δανοί και οι Γερμανοί έτασαν ν' αυτοί γυνίαις τις αδελφές τους, χωρίς όμως να δικαιολογούν αυτή την πράξι τους, όπως έκαναν οι Πτολεμαίοι.

...Ο Γάλλος περιηγητής Ντό Τέρτο αναφέρει στο σύγγραμμά του «Ιστορία των Αντιλλών νήσων», που έβδόθη στί 1671, ότι ό κάτοικος του Αρχιπελάγους αυτός παντρεύονται τις...μητέρες και τις θυγατέρες τους. Ίσχυρίζεται μάλιστα ότι σ' ένα νησί, έδνε έναν ιδιανή νά έχη δύο γυνίαις : τη μητέρα του και την αδελφή του !... Θεωρούμε περίττο να πούμε ότι δεν άναπαύονομε καμιά εύδηξη για την άλήθεια του ισχυρισμού αυτού του Γάλλου περιηγητή.

...Οι αρχαίοι Έλληνες, ό στυλιόβατα του σημερινού πολιτισμού, άνθρωποι με άνώτερη, φωτισμένη αντίληψη, δεν μπορούσαν βέβαια να έχονοιν αυτού τό είδους τις άναρχισιαστικές έννοιες. Παντρεύονταν κοινωνικά, με γυνίαις δηλαδή που δεν είχαν την παραμικρή συγγένεια μετάξυ τους. Τους γάμους τους έκαναν κατά πρωτότυπο τον μύθο Γαμηλιώνα. Η γυναίκα όμως δεν έπαιζε κανένα ρόλο στη ζωή τους. Δεν της έδιναν ποτέ τό δικαίωμα νάχη γνώμη ός σοβαρά ζητήματα.

...Ο Δημοσθένης λέει σχετικά τά έξης επιγραμματικά : «Έχομε έταίρες για τις ήρόνες της φωγής. Έχομε παλλακίδες για τις ήρόνες τού αιώσανου. Έχομε και νόμιμες γυνίαις για να μάς κάνουν πιστέρες και να φυλάγουν τό σπίτι μας...».

...Έλεν μια μεγάλη άλήθεια, ότι στην αρχαία Ελλάδα ή νόμιμος σύγγυς δεν έφερε και πολύ από τις παλιές σκλάβες των χωρειών της Ανατολής. Από τί στιγμή που θύ έπαυον — σε ήλικία δεκαπέντε χρόνων συνήθως — έναν άνδρα, ό όποιος είχε πολλές φορές τό τριτάσιο και τετρατάσιο χρόνια άπ' αυτήν, ήταν ύποχρεωμένη νά μνή διαρκώς κλεισμένη στο σπίτι της... Δεν έβγαλε ποτέ έξω, ούτε και δεν γινόντοσαν ό δημόσιες τελετές τό «Δώνονος», κατά την διάκριση των όποιων όλοι οι άνδρες και όλα τά κορίτσια έπρεπε να βρίσκονται στίς έθόνους... Αποκλειστική άποσκόλησις της Έλληνίδος σύγγυος ήταν να έπιβλέπει τό νοικοκυριό τό σπιτιό της, να διατηρή καλλιώς τό γενναϊονήτι της, να μορφώνη τις κόρες της... Αν είχε και γνίαις, δεν μπορούσε να έξασχλη καμιά επίδραση σ' αυτές. Δεν μπορούσε ούτε να τους μαλάξη, ούτε και να τους δόση μια συμβουλή !... Αυτά ήταν δυνάμει του πατέρα τους...

...Οι Ρωμαίοι έκαναν τους γάμους τους χωρίς καμιά και τελετές. Όταν ένας νέος — και νέος, σε ήλικία γάμου, έθεωρούντο στην αρχαία Ρώμη τ' αγόρια που έβλεπαν τό δεκατέσσερα !... Έξλεβε καμιά κοπέλλα...δύοδεννα χρόνια και την κρατούσε κοντά του κανένα χρόνο, ή νέα ήταν πειυ νόμιμη γυναίκα του. Απαγορευόταν όμως

αυτήν ή σύναξη γάμου μετάξυ κηδεμόνων και κηδεμειομενώνων, πατρικιών και θυγατέρων μονογαμής ή γυναικών ασέμνων ήθων. Η ύποχρεωτική αυτής διαταγής ίσχυαν και στή Νέα Ρώμη, δηλαδή στο Βυζάντιο, ός τη μέρα που ό Ιουστινιανός αγάπησε τρελλά και παρόφρα τη Θεοδώρα, ή όποια, ός γνωστόν, άπολούσε από τό έπίτομο της ύπομορφιάς της και της όποιος ή γυνίαις ήταν ίσηράτα στον Παύλο...

...Μά ό Ιουστινιανός, άδιαφορώντας για την ταπεινή κοινωνική θέσι της Θεοδώρας, άποφάσισε να την νάχη γυναίκα του... Και παρακάλεσε με τόση θέαση τον αυτοκράτορα Ιουστινίανό και θείο του να τον έπιτρέψη να νάχη αυτόν τον γάμο, ώστε εκείνος άναγκάστηκε στο τέλος, για να ξεφορτωθή τον άνδρα του, να εκδόση διάταγμα, σύμφωνα με τό όποιο κάθε έταρα θα μπορούσε να παντρευτή κι έναν άρτονα άνδρα, με τό όποιο όρο να ηρώδη μεταμέλεια για τό παρελθόν της... Η Θεοδώρα, φρασά, δεν έφερε καμιά άντίρρηση σ' αυτό.

...Κι έτσι ό Ιουστινιανός μπόρεσε να πάρη γυναίκα την αγαπημένη του και να την άνεβαση, μάλιστα, και στο θρόνο της βασιλείας των πόλεων, όταν έγινε αυτοκράτορας, με τό θάνατο του θείου του...

...Ο θεσμός του διαζυγίου καθιερώθηκε από τά πρώτα κίλιες ήτη της ιδρύσεως της Ρώμης. Με τί διαζόχο ότι χριστίστερα να περύνον πέντε αιώνες, ός όσον άποφασίσουν οι άνθρωποι να έπωκεληθούν από του...επιγεγενημένους ! Κι έφτασε να γίνη ή καλή αρχή, για να παρον άμείως τό διαζύγιο μορφή έπιδραμίας, μέχρι του σημείου να θεωρούντο φανόμενα τά άνδρανοικια έπίκαινα, που ζούσαν μαζί κάπου από ένα χρόνο !...

...Ύστερ από είκοσι περίοι αιώνες, ό Αμερικανός Ήρωδης σήμερα να πλάσων και πάλιν τό νεζόχο των διαζυγίων. Δεν τους φτάνει ότι μπορούν να κάνουν ένα ταπεινά ός την περίφημη πόλι Ρένο, της όποιος ό τοπικοί νόμοι έννοούν την έκδοσι διαζυγίου. Νομίζουν ότι και στο Ρένο άπαιτούντο όρισμένα διατιθέσις και άρκετά μισρών τρεχάματα, για να έπιδοθή ή άπόφασισις του διαζυγίου. Και πρωτόμην να πέσει της Λεττανία, όπου τό δικαστήρια διαλύον με δύο μονάχη λεπτά της ώρας τά δεσμά του γάμου !

...Από μια περιεργή αντίθεση, έκείνοι άναρμόδιος ή λαοί, που τους θεωρούσε βαρβάρους, περιέβαλαν άνεπαθεν τό θεσιό του γάμου με την μεγαλειότητα ποιητή.

...Της Κέλτας ήπλησε τό έθνος να διαλέξη ύψη ή νέα τον άνδρα της. Κάνει δεν μπορούσε να την έξαναγκάσει να πάρη ένα σύγγυο, για τον όποιο δεν αισθανόταν ξεχωριστή κίσι. «Όταν μια κοπέλλα έρτασε σε ήλικία γάμου, είδοπούντο όλοι οι ύποφυμιοί γαμάρη της περιφερείας να συγκεντρωθούν, με όρισμένη μέρα, γύρω από ένα καλύτερο τρεπέλι. Και αρχίχη τότε ένα γαροσούτι, που βαστούσε πολλές φορές όλόκληρη μερόντυα ! Έπρεπε, βλέπετε, ή νέα να γνωρίσει καλά όλους τους γαμάρη και να διαλέξη από αυτούς έναν, τον καλύτερο κατά τη γνώμη της.

...Και όταν, τέλος, ή κοπέλλα έκανε την έλογη της, προσέφερε μνη της στον νέο της προτιμώσεως της ένα καλύτερο γεμάτο καθαρό νερό. Η χειρονομία αυτή σημάει ότι ή νέα είχε διαλέξει όριστικά τον μέλλοντα σύγγυό της.

...Από έκανε και ή Γυπτίς, κόρη του Νάνος, του διαβόητου άρχηγού των Ψεγοβρυχίων, που έβγαζε τίς εκβολές του Ροδανού ποταμού. Προσέφερε, κατά την διάκριση ένός...παρμακιανού γαμοποπιού, τό συμβολικό κίτελλο στον Πρώτο, τό όρώσι παλληάρη, τό όποιο είχε πάει σ' αυτά τά μέρη από τί Φόκαια, συνοδειώμενο από άρκετούς συμπληρωτές του.

...Ξέρετε τώρα ποιά ήταν τ' άποτέλεσματα αυτής της χειρονομίας :

...Νά μνήν ό Πρώτος στην περιφερεία έκείνη και να ιδρύση τη Μασσαλία, στην έκτασι που τό παραχώρησε ό πεθερός του για προκία !... Στούς παλιούς Φράγγους έμφανίσθη μία πρώτη φορά τό θελακικό και σοφό συγγύχοнос έθιμο των αρραβώνων. Σε όρισμένες επαρχίες της Γαλλίας σόφεται άκόμα μια συνήθεια των Φράγγων. Προσφέρουν στή νύφη ένα σακελιόκι, μέσα στο όποιο είναι όρισμένα δεκατρία χρισό νομισματα. Το δώρο αυτό τό έκαναν, στα παλιά τά χρόνια, οι ίδιοι οι Φράγγοι στίς γυνίαις τους, ός μερίδιο από τό τελευταίο πλείστονό τους !...

...Στον ΙΑ' αιώνα, όταν οδηγούσαν κανένα κατόχο στην έγγονη, μια γυναίκα μπόρεσε να τον σόση την τελευταιά στιγμή άπό τό θάνατο, λέγοντας ότι είναι πρόθυμη να γίνη γυναίκα του. Στί 1383, μια κοπέλλα, Ιουάννα Μουρουνό άνωματι, γλίτωσε από τό σχοιτί της άγύχνης έναν κατόχο, για νά τον δόση με τό σχοιμά του γάμου.

...Τόν καιρό που όργιζόσε ή τρομοκρατία της Γαλλικής έπαναστάσεως, ένας ευγάντατος «άδούχομος» έπενόησε ένα νέο είδος μαρτυρίου,

